

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE KLOKKENLUIDER
VAN DE NÔTRE-DAME

Een musical voor jongeren

door

Dirk Dobbeleers

Vrij naar Victor Hugo

Muziek: Filip Goethaert
Arrangementen: Luc van Hoof

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2000
Nr. 2548

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KLOKKENLUIDER VAN DE NÔTRE-DAME* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK DOBBELEERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de componist, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2000/0220/032
ISBN- 978- 90-385-0647-0

© 2000 Toneelfonds J. Janssens/ Dirk Dobbeleers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(onbeperkte bezetting)

QUASIMODO : hij heeft een neus als een hoefijzer, zijn linkeroog zit verscholen onder een rosse, stekelige wenkbrauw, zijn rechteroog zit onder een grote wrat, hij heeft een onregelmatig gebit met hier en daar gaten en een tand die over zijn eeltige, gespleten lip steekt, zijn ene been is korter dan het andere, hij heeft een kromme rug en zijn schedel zit tussen zijn schouderbladen.

ESMERALDA : grote, zwarte ogen, zwart haar, donkere huidskleur, een strak, goudkleurig lijfje en een bonte rok. Ze heeft een tamboerijn en castagnetten, om haar hals draagt ze een met groen glaswerk versierd zijden zakje als amulet.

DJALI : laat het geitje van in het begin rechtop lopen (voor het gemak van de acteur/actrice en voor de zichtbaarheid van het publiek). Ze is wit van kleur, heeft vergulde hoorns, vergulde hoeven en een dito halsband.

CLAUDE FROLLO : de aartsdiaken, hij is de slechterik in het verhaal, volledig in het zwart gekleed

PIERRE GRINGOIRE

5 ACTEURS (Adel, Geestelijkheid, Handel, Ambacht en hun dochter)

DRONKAARD

MANKE TROUILLEFOU : Bedelaar

LELIJKE VROUW

JUPITER

TOESCHOUWERS (7-tal)

JEHAN FROLLO, broer van Claude Frollo

RAKKERS (10-tal), helpers van de schout

KLUIZENAARSTER

EEN ZOGEGEDE BLINDE (met stok)

EEN ZOGEGEDE LAMME (met krukken)

EEN MAN ZONDER BENEN

NOG EEN VIJFTAL “GEHANDICAPTE” BEDELAARS (zij hebben een verband rond hun hoofd, hun arm of been)

PHOEBUS DE CHÂTEAUPERS

TWEE VERSCHILLENDE RECHTERS

GRIFFIER

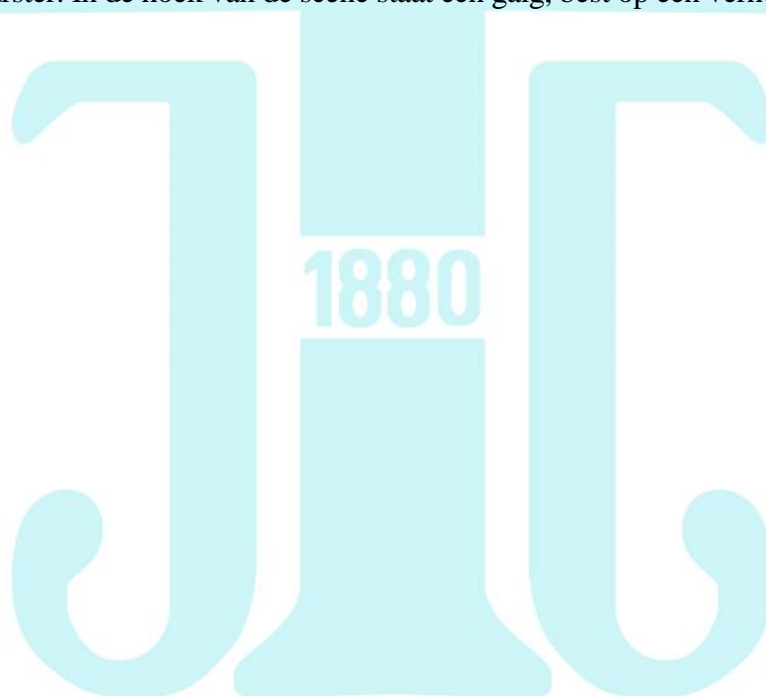
BEUL

Noot 1 : De beschrijvingen komen uit de roman van Victor Hugo.

Noot 2 : Het aantal rakkers, toeschouwers en bedelaars kan (mits enkele eenvoudige tekstaanpassingen) naar hartelust vermeerderd of verminderd worden.

DECOR

De scène stelt het kerkplein van de Notre-Dame voor. Tegen de achterwand bevindt zich een vrij grote stelling. Deze bestaat uit houten palletten. De houten dwarslatten worden echter kriskras door elkaar gespijkerd in plaats van netjes naast elkaar. Deze constructie suggereert de klokkentoren, de woonplaats van Quasimodo. In de klokkentoren hangen zelen om de klokken te luiden. Bovenaan hangt het ronde, geschilderde glasraam dat zo typisch is voor de Notre-Dame. Een dubbele deur vooraan de stelling geeft toegang tot de kerk. Op het verhoog of platform staan ook enkele beeldhouwwerken. Quasimodo mag soms met deze beelden praten. Er staan op het kerkplein enkele grote tonnen en er liggen enkele strobalen. Daar kan van alles opgelegd worden. Bovendien zijn het handige zitplaatsen. Op de scène bevindt zich ook een getraliede kooi. Daarin woont een kluizenaarster. In de hoek van de scène staat een galg, best op een verhoog.

E E R S T E B E D R I J F

(In vier hoeken van de zaal verschijnen rakkers. Ze ontrollen een perkament en verkondigen het volgende.)

RAKKER 1 : Vanmiddag, 6 januari 1482, wordt om twaalf uur...

RAKKER 2 : ...op het kerkplein van de Notre-Dame...

RAKKER 3 : ...het mysteriespel "Het gerechte oordeel van de Heilige Maagd Maria"...

RAKKER 4 : ... geschreven door de bekende filosoof Pierre Gringoire...

RAKKER 1, 2, 3 en 4 : ...opgevoerd.

RAKKER 1 : Daarna wordt er op dit feest van Driekoningen...

RAKKER 2 : ...overgegaan tot de jaarlijkse verkiezing...

RAKKER 3 : ...van de narrenpaus.

RAKKER 4 : Moge het zotste gezicht...

RAKKER 1, 2, 3 en 4 : ...winnen.

(Ze rollen het perkament weer op en verdwijnen. Quasimodo, de klokkenluider, heeft vanop het platform naar de rakkers geluisterd. Hij zingt het volgende lied, waarin hij zich aan het publiek voorstelt.)

QUASIMODO

Ik voel me zo alleen

'k heb niemand om me heen
iedereen loopt weg, als ze me zien.

'k Heb mezelf niet gemaakt
waarom zijn de mensen kwaad
wie legt mij uit waaraan ik dat verdien.

Ik ben niet dom maar als ik praat lacht men me uit.

Ik ben doof van de klokken hun geluid.
 Haalt er iemand mij uit deze, wrede wereld uit,
 ja mijn leven is een hel,
 ik ben hier niet van tel,
 misschien dat ik beter voor altijd verdwijn.

M'n heeft mij uitgelegd,
 dat ik als kind hier werd gelegd
 aan de poorten van de Notre-Dame.

Een priester was zo goed
 en heeft mij opgevoed
 hij is iemand waarop ik rekenen kan.

(Op het einde van het lied begint Quasimodo vol vuur de klokken te luiden. Hij loopt van het ene touw naar het andere, klapt in de handen en slaat als een dirigent de maat. Tijdens het luiden van de klokken komen Pierre Gringoire en zijn acteurs op. De schrijver ijsbeert zenuwachtig heen en weer. Aan de zijkanten staat publiek.)

GRINGOIRE : Mag ik dan nu uw aandacht voor mijn meesterwerk, al zeg ik het zelf, "Het gerechte oordeel van de Heilige Maagd Maria". *(Er klinkt trompetgeschal. Er wordt geapplaudisseerd.)*

TOESCHOUWER 1 : Wie is die deftige, aangeklede aap?

TOESCHOUWER 2 : Pierre Gringoire, de schrijver van het stuk.

TOESCHOUWER 3 : Dat belooft niet veel goeds.

ADEL : *(Met een buiging naar het publiek)* Ik ben de adel. *(Zij draagt als symbool een degen in de hand.)*

GEESTELIJKHEID : *(Buiging)* Ik ben de geestelijkheid. *(Hij draagt twee gouden sleutels in de hand.)*

JEHAN FROLLO : Je was beter de geestigheid. *(Algemeen gelach)*

TROUILLEFOU : Goed gezegd, Jehan Frolo.

GRINGOIRE : Stilte, alstublieft! *(Tot de acteurs)* Doorgaan!

HANDEL : *(Buiging)* Ik ben... *(Zij kan niet uitspreken, want een dronkaard vult haar zin aan.)*

DRONKAARD : ...zat. *(Hij neemt een slok van zijn fles. Het publiek lacht. Ergernis bij Gringoire.)*

HANDEL : Ik ben de handel. *(Zij draagt een weegschaal.)*

AMBACHT : *(Buiging)* Ik ben... *(Hij kan niet uitspreken, want op dat moment roept Manke Trouillefou.)*

TROUILLEFOU : ...een arme bedelaar. *(Weer gelach.)* Een aalmoes, alstublieft. *(Hij zet zich voor de vier acteurs. Pierre Gringoire doet teken dat hij moet verdwijnen. De bedelaar geeft aan dat hij eerst geld moet krijgen. Gringoire geeft hem met tegenzin een geldstuk. Het publiek reageert weer. De bedelaar zet zich opzij.)*

AMBACHT : Ik ben het ambacht. *(Hij draagt een schop.)*

ADEL : Ik, de adel dus, ben gehuwd met de geestelijkheid.

HANDEL : En ik, de handel, ben gehuwd met het ambacht.

GEESTELIJKHEID : Samen hebben wij een beeld van een dochter.

(Er komt een klein meisje op. Zij buigt.)

AMBACHT : We willen haar uithuwelijken.

HANDEL : We zijn dan ook op zoek naar een waardige echtgenoot.

DRONKAARD : Zoek niet langer. Hier ben ik. *(Het publiek lacht. De dronkaard lacht mee. Zo kunnen we zien dat hij nog nauwelijks tanden heeft.)*

GRINGOIRE : Stilte, alsjeblieft! *(Tot de acteurs)* Doorgaan!

ADEL : We reisden doorheen heel het land op zoek naar een geschikte jongen.

HANDEL : Omdat onze zoektocht geen resultaat had, besloten we goddelijke hulp in te roepen.

GEESTELIJKHEID : Jupiter aanhoorde onze smeekbede.

JUPITER : *(Op met een lichtflits en een geluidseffect)* Waarmee kan ik jullie van dienst zijn?

TROUILLEFOU : Met een aalmoes. *(Hij gaat met zijn hoed naar Jupiter. Weer algemeen gelach.)*

GRINGOIRE : Stilte, alsjeblijft. *(Tot de acteurs)* Doorgaan!

(Gringoire duwt de bedelaar weg. Deze gaat dan maar in de zaal bedelen. Tijdens deze chaos komt aartsdiaken Claude Frollo op. Hij draagt een lange zwarte jas. Hij wil duidelijk niet gezien worden. Hij verschuilt zich dan ook ergens aan de rand van de scène.)

JEHAN FROLLO : Hou toch op met die onzin! Dit toneelstuk is nog saaier dan een preek van Claude Frollo. *(Gelach van het publiek. Reactie van Claude Frollo zodat het publiek weet dat de man in het zwart inderdaad dom Frollo is.)*

LELIJKE VROUW : Goed gezegd, Jehan Frollo! Ongelooflijk dat een lolbroek als jij de broer is van Claude Frollo, de strenge priester van de Notre-Dame. *(Reactie bij Claude Frollo.)*

JEHAN FROLLO : Je mag hem geen priester meer noemen. Vergeet niet dat hij tot aartsdiaken bevorderd is.

GRINGOIRE : Doorgaan!

TOESCHOUWER 1 : Wij willen een komedie.

TOESCHOUWER 2 : Ja, speel iets om te lachen.

GRINGOIRE : Doorgaan!

TOESCHOUWER 3 : Als jullie niets anders brengen, dan gaan wij inderdaad door.

TOESCHOUWER 4 : Laat ons liever overgaan tot de verkiezing van de narrenpaus.

TOESCHOUWER 5 : Dat is pas een voorstel.

TOESCHOUWERS : Wij willen de narrenpaus! Wij willen de narrenpaus! *(Enkele toeschouwers nemen een ton en plaatsen die in het midden van de scène, voor de toneelspelers.)*

GRINGOIRE : Doorgaan!

(Terwijl de kandidaten op de ton klimmen, spelen de acteurs verder. Zij proberen de aandacht te trekken door voor de ton te spelen of er net naast. De nieuwe

kandidaat-narrenpauzen mogen de toneelspelers gerust wegduwen. Het is niet erg dat die tekst niet tot het laatste woord verstaanbaar is voor het publiek.)

AMBACHT : Wij zoeken een waardige echtgenoot voor onze dochter.

(De lelijke vrouw klimt op de ton en trekt een zo gek mogelijk gezicht.)

JEHAN FROLLO : Ze had beter geen gek gezicht getrokken, haar gewone tronie is veel erger. *(Algemeen gelach.)*

GEESTELIJKHEID : We geraken het er alleen niet over eens waar we de ware moeten zoeken.

(De dronkaard klimt op de ton. Hij waggelt en dreigt er zelfs even af te vallen.)

TOESCHOUWER 1 : Met zo'n gezicht kan je alleen vogelverschrikker worden. *(Weer gelach.)*

HANDEL : Volgens mij moeten we de echtgenoot zoeken in de handel. Wie handel drijft, lijdt geen honger.

(Toeschouwer 6 klimt op de ton.)

TOESCHOUWER 2 : Met zo'n gezicht geef je de andere kandidaten wel erg weinig kans. *(Gelach)*

AMBACHT : De beste mannen zijn ambachtslieden. Wie handen aan zijn lijf heeft, geraakt er in het leven.

(Jehan Frollo klimt op de ton.)

TOESCHOUWER 3 : Is dat zijn echte gezicht? Of moeten we hem ondersteboven houden? *(Gelach)*

ADEL : Ik denk dat we best een edelman kiezen. Die is rijk van huis uit en dat is altijd

mooi meegenomen.

(Toeschouwer 7 klimt op de ton. Ondertussen verlaat Quasimodo zijn klokkentoren.)

LELIJKE VROUW : Die kerel is nog lelijker dan ik. *(Ook bij haar ontbreken er enkele tanden.)*

JUPITER : Er valt iets voor al deze standpunten te zeggen, maar ik zou de partner van deze bovennatuurlijke schoonheid niet bij de mensen zoeken.

(Toeschouwer 1 klimt op de ton en trekt een zo gek mogelijk gezicht.)

TOESCHOUWER 4 : Maak zo'n vrouw vroedvrouw en er worden geen kinderen meer geboren.

ADEL : Ik stop ermee.

HANDEL : Ik ook!

GRINGOIRE : Als jullie niet doorspelen worden jullie niet betaald.

(Het ambacht zegt niets, hij klimt op de ton en trekt een gek gezicht.)

TOESCHOUWER 5 : Met zo'n gezicht kan je toch beter een komedie spelen dan zo'n ernstig, saai stuk.

(Nu klimt Quasimodo op de ton. Hij trekt geen gek gezicht. Hij kijkt het publiek vriendelijk aan en zwaait even.)

TROUILLEFOU : Wat een gezicht!

DRONKAARD : Ik word er op slag nuchter van. *(Hij neemt een slok van zijn fles.)*

TOESCHOUWER 4 : Dat gezicht is zo lelijk dat het geen gezicht is.

TOESCHOUWER 1 : Ik stel voor dat we hem tot narrenpauz kronen.

(Instemmend gejuich en handengeklap. Jehan Frolo en de lelijke vrouw kleden de narrenpaus aan. Quasimodo krijgt een scepter in de handen gestopt. Ze zetten een kroon op zijn hoofd. Tenslotte hangen ze hem een half rode, half paarse mantel met zilveren belletjes om. Terwijl tekst.)

TOESCHOUWER 2 : Gefeliciteerd, beste kerel. Je mag weer gewoon kijken. De wedstrijd is afgelopen.

(Quasimodo zegt niets, hij kijkt hem alleen niets begrijpend aan. Hij oogt bang.)

TOESCHOUWER 3 : Hij begrijpt je niet.

GEESTELIJKHEID : Volgens mij kijkt hij altijd zo.

JEHAN FROLLO : Natuurlijk, hij is zo geboren. Het is niemand minder dan Quasimodo, de klokkenluider van de Notre-Dame, de beschermeling van mijn broer, Claude Frolo. Hij is zo lelijk dat hij de Notre-Dame bijna nooit verlaat.

(De aanwezigen hijsen Quasimodo op de schouders. Ze maken een rondje over de scène (eventueel in de zaal). Terwijl scanderen ze.)

TOESCHOUWERS 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7 : Lang leve onze narrenpaus!

LELIJKE VROUW, TROUILLEFOU, DRONKAARD : Lang leve Quasimodo, de klokkenluider van de Notre-Dame.

JEHAN FROLLO : Hip, hip, hoera, voor de bultenaar!

(Op dat moment horen we achter de scène het geluid van castagnetten en een tamboerijn. Esmeralda komt op.)

TOESCHOUWER 5 : Het is La Esmeralda!

LELIJKE VROUW : Het is inderdaad de zigeunerin.

(Esmeralda begeeft zich naar het midden van de scène en stelt zich in een lied

voor. Terwijl Esmeralda zingt, komt er beweging in de kooi. De kluizenaarster grijpt de tralies vast. Voorlopig zegt ze echter niets.)

ESMERALDA

Ik hou van dansen en zingen
dat zit mij in het bloed
en Djali mijn beste vriendinnetje
ze doet haar kunstjes ook goed.

En als is mijn leven niet makkelijk
ik sleep mij er doorheen
want eens zal de dag weer lachen
dan zijn wij niet meer alleen.

Want ik ben op zoek
naar mijn vader en mijn moeder
en ik kijk op elke hoek
wanneer brengt mijn amulet mij naar mijn doel.

Ik moet voortdurend wegvluchten
zigeuners daar houdt niemand van
maar tijdens mijn vlucht blijf ik zoeken
ik doe alles wat ik kan.

(Na het lied applaudisseren de aanwezigen, behalve Claude Frollo.)

ESMERALDA : Nu is het jouw beurt, Djali. *(Ze houdt het geitje de tamboerijn voor.)* In welke maand van het jaar zijn we? *(Djali tikt eenmaal op de tamboerijn.)* Het is inderdaad januari, de eerste maand van het jaar. *(Applaus)* De hoeveelste dag is het vandaag, Djali? *(Het geitje tikt zes keer op de tamboerijn.)* Het is vandaag inderdaad de zesde januari. *(Applaus)* Hoe laat is het, Djali? *(Nu tikt het geitje*

zeven keer op de tamboerijn. Op dat moment slaat de torenklok zeven keer.)
 Weer juist! (*Applaus*) Hoe loopt Claude Frollo, onze alom beminde aartsdiaken?
 (*Gelach in het publiek*) (*Djali snuift minachtend, neemt kleine pasjes en kijkt
 hovaardig in de lucht. Gelach en applaus.*)

CLAUDE FROLLO : (*Nog steeds verscholen aan de rand van de scène, tussen zijn
 tanden, tot het publiek*) Dat is geen geit, dat is de duivel die kunstjes vertoont.

TOESCHOUWER 1 : Applaus voor Esmeralda! (*Applaus*)

TOESCHOUWER 2 : Hip, hip, hoera voor de zigeunerin! (*Na het woord zigeunerin, volgt
 er een reactie van de kluizenaarster. Ondertussen gaat Djali met de tamboerijn
 rond. Enkele toeschouwers gooien er een cent in.*)

KLUIZENAAARSTER : Weg met die vervloekte zigeunerin. Ze heeft mijn kind ontvoerd.

JEHAN FROLLO : Aha, onze kluizenaarster leeft ook nog. (*Dan richt hij zich tot Pierre
 Gringoire.*) Waarom schrijft onze filosoof eens geen stuk over haar?

TROUILLEFOU : Dan blijven we ook niet tot het einde.

JEHAN FROLLO : Zeg dat niet te snel. Wisten jullie dat onze zuster Gudula daar vroeger
 een meisje van plezier was?

LELIJKE VROUW : Wie heeft je dat wijsgemaakt?

JEHAN FROLLO : Mijn broer heeft het me verteld. Twijfel jij soms aan de woorden van
 een aartsdiaken? Als man van de kerk mag hij niet liegen, want liegen is een
 zonde.

DRONKAARD : Volgens mij heeft Claude Frollo al wel meer zonden bedreven. (*Reactie
 van Claude Frollo.*)

JEHAN FROLLO : (*Tijdens het verhaal leeft de zigeunerin mee. Ze kan snikken,
 tussendoor iets roepen en met het schoentje in haar hand spelen.*)

Zuster Gudula woonde in Reims en heette toen nog Paquette la Chantefleurie. Ze
 geraakte op het slechte pad toen haar ouders stierven. Gelukkig was ze mooi. De
 mannen vielen voor haar en zij liet zich door hen betalen. Na enkele jaren zag ze
 in dat het zo niet langer verder kon. Ze dacht dat een kind haar weer op het rechte
 pad zou brengen. En inderdaad, ze beviel van een schattig dochtertje. Wat was ze
 in de wolken met het kind! Alles ging goed tot een groep zigeuners Reims
 bezocht. Ze voorspelden de toekomst door handlezen. Ook la Chantefleurie werd

nieuwsgierig. Ze nam haar dochttertje Agnes mee naar de zigeunerinnen. Die voorspelden het kind een mooie toekomst. Toen het meisje 's anderendaags sliep, ging Paquette naar haar buurvrouw om te vertellen wat de zigeunerinnen voorspeld hadden. Toen ze terug thuiskwam, was haar Agnes verdwenen. Een andere buurvrouw had twee zigeunerinnen met een pakje naar binnen zien gaan. Even later had ze de vrouwen zien wegvlugten.

AMBACHT : Wat zat er in dat pakje?

JEHAN FROLLO : Een kind...

JUPITER : Een kind?

JEHAN FROLLO : De zigeunerinnen hadden de mooie Agnes verwisseld voor een mank, mismaakt, eenogig monstertje van wel vier jaar oud. Van Agnes is er nooit nog iets gehoord of gezien.

KLUIZENAARSTER : (*Snikkend*) Mijn lieve Agnes! Mijn enig kind...

TOESCHOUWER 5 : Wat heeft ze in haar hand?

JEHAN FROLLO : Het schoentje van Agnes. Het is het enige wat ze nog van haar heeft.
(*Dit mag Esmeralda zeker niet horen.*)

LELIJKE VROUW : Nu begrijp ik waarom onze kluzenaarster zigeunerinnen haat.

JEHAN FROLLO : Ze neemt het zichzelf bijzonder kwalijk dat ze haar kind alleen gelaten heeft. Om te boeten heeft ze zich in deze kooi laten opsluiten tot ze sterft of tot ze haar dochter terugheeft.

DRONKAARD : Wat een droevig verhaal. Je zou er van aan de drank geraken. (*Hij neemt een slok van zijn fles.*)

CLAUDE FROLLO : Stop! Deze belachelijke vertoning heeft lang genoeg geduurd.

TOESCHOUWER 1 : Het is dom Frollo.

TOESCHOUWER 2 : De aartsdiaken zelf?

(*Esmeralda en Djali vluchten.*)

CLAUDE FROLLO : (*Tot Jehan*) Jij zou beter studeren in plaats van hier kletspraatjes te staan verkopen.

JEHAN FROLLO : Ik kwam hier tussen mijn studies door even een luchtje scheppen.

CLAUDE FROLLO : Dat heeft dan lang genoeg geduurd. *(Tot de toeschouwers)* En jullie maken dat jullie wegkomen...

LELIJKE VROUW : En de verkiezing van de narrenpauz dan?

CLAUDE FROLLO : De verkiezing van de narrenpauz... *(Quasimodo heeft zich zoveel mogelijk voor Claude Frollo verstoppt.)* De narrenpauz gaat met mij mee. Het feest is voorbij. *(Hij doet de jas met belletjes uit en gooit die op de grond. Hij wil met Quasimodo de Notre-Dame binnengaan. Hij ziet echter dat iedereen gewoon blijft staan. Hij duwt de klokkenluider naar binnen en komt weer naar het midden van de scène.)* Wat staan jullie hier nog te gapen? Vooruit, naar huis allemaal. *(Iedereen druipt af. Alleen Pierre Gringoire bevindt zich nog op de scène. Met een bang hartje gaat hij naar de aartsdiaken.)*

GRINGOIRE : Eerwaarde, zou u me kunnen betalen voor het mysteriespel dat daarstraks onder mijn leiding opgevoerd werd?

CLAUDE FROLLO : Waarom zou ik betalen voor zo'n grandioze mislukking?

GRINGOIRE : Die mislukking is niet aan mij of aan de acteurs te wijten. U wilde iets cultureels op het programma om het niveau van dit ordinaire feest wat op te trekken, maar...

CLAUDE FROLLO : Daar is uw mysteriespel zeker niet in geslaagd.

GRINGOIRE : Dat komt omdat u slechts een deel van het stuk gezien hebt.

CLAUDE FROLLO : Ik heb ongeduldig op het vervolg gewacht, maar uw acteurs hebben zich onder het gemene volk gemengd. Waar zijn ze trouwens nu, uw acteurs?

GRINGOIRE : Maar eerwaarde, u hebt ze zelf weggejaagd!

CLAUDE FROLLO : Me dunkt dat ze toen al lang geen toneel meer aan het spelen waren.

GRINGOIRE : Het publiek heeft ons het spelen belet.

CLAUDE FROLLO : U kan toch moeilijk verlangen dat ik bij dergelijk volksvermaak rakkers inschakel.

GRINGOIRE : Ik heb recht op een deel van de vergoeding. Tenslotte hebben we het eerste bedrijf bijna volledig afgewerkt.

CLAUDE FROLLO : Ik denk er niet aan. Betaal jij de schoenmaker als hij maar een deel van je schoen hersteld heeft?

GRINGOIRE : Ik kan mijn huishuur niet meer betalen. Moet ik deze nacht soms op straat